

Vad ska staten fortsätta att äga?

FÖR ETT PAR ÅR SEDAN uppmärksammade SFV regeringen på att delar av kulturarvet för illa. Pengarna räckte inte till och flera av våra fastigheter förföll sakta men säkert. Som en konsekvens av detta fick Riksantikvarieämbetet i somras ett uppdrag från regeringen att ta fram nya kriterier för vilka kulturfastigheter staten ska äga i framtiden. Sedan i höstas prövar en arbetsgrupp de nya kriterierna på SFV:s fastighetsbestånd.

Varför ska då staten över huvud taget äga kulturfastigheter? Riksantikvarieämbetets utredning visar att det statliga ägandet är att föredra i vissa fall, därför att det garanterar att alla får tillgång till kulturarvet på ett annat sätt än ett privat

”...finnas
mycket klara motiv
till att fortsätta
att förvalta”

ägande skulle göra. Det är ungefär som public service. Man ska kunna erbjuda ett rikt utbud av kulturmiljöer utan politiska eller kommersiella anspråk.

Om staten ska äga en kulturfastighet så måste vi veta varför vi äger just den fastigheten och på vilket sätt den bidrar till kunskapen om kulturarvet. Det är möjligt att det kommer att innebära att SFV

i framtiden kanske får fler, men kanske också färre fastigheter att förvalta, men de som kommer att finnas kvar kommer det att finnas mycket klara motiv till att fortsätta att förvalta. Om vi vet exakt varför vi förvaltar en fastighet och vilket värde den har så kan vi lättare visa på vilken förlust samhället skulle göra om den försvann. Då skulle det även bli lättare att motivera ökade kostnader för nödvändigt underhåll.

Det här är första gången man på allvar gör en ordentlig genomgång av vilka fastigheter staten ska äga, och det är förhoppningen att urvalet kommer att ge en så stabil och långsiktig grund som möjligt för statens fortsatta fastighetsinnehav. **KV**